



8. april 2008

### **Bemærkninger til notat /referat vedr. nye modeller for tilsynet i Socialforvaltningen.**

I LFS betragter vi tilsynet med kommunens botilbud som såvel en foranstaltning til sikring af borgernes retsstilling som et udviklingsredskab ift den praksis, der udfoldes i kommunens botilbud.

Vi er enige i intentionerne bag den nuværende tilsynsmodel, der på den ene side vægter kontrollen og på den anden vægter diskussionen af og dermed også refleksionen over praksis. Dette gør tilsynsopgaven dilemmafyldt og kompliceret, hvilket stiller store krav til både de ansatte i tilsynet og til de ansatte på botilbuddene. En opgave, det er mit indtryk, begge parter i dag håndterer rigtig godt og til gode for beboerne.

Den ene del er lovgivningsmæssigt faktisk bestemt – den anden en del af forvaltningens forpligtelse til at støtte botilbuddenes forstandere og medarbejdere med at udvikle sig i takt med beboernes behov. Den anden del indbefatter bl.a. værdier, etik og socialpædagogisk praksis; alt sammen elementer, der må ses i nær tilknytning til MR-kontorernes øvrige indsats omkring drift og udvikling.

Vi har derfor i LFS været bekymrede for, hvorledes særligt udviklingselementerne kunne udfoldes efter udbud af opgaven, da der vil være stor risiko for, at det eksterne tilsyns udviklingsopgave ikke vil være i tråd med MR-kontorets udviklingsinitiativer eller intentionerne hermed. Der er – efter vores opfattelse – risiko for, at væsentlige sammenhænge går tabt. Kvalitetsudvikling i de enkelte døgntilbud kan naturligvis ikke sikres gennem sporadiske kontrolbesøg. Kvalitetsudvikling kræver, at der arbejdes med tilførsel af viden og refleksion over praksis.

Et sådant løbende kvalitetsudviklingsarbejde må systematiseres og tilrettelægges på en måde, så det bliver en del af den pædagogiske hverdag. Det må være en tilbagevendende proces, der sikrer stillingtagen til botilbuddets praksis, og som sætter nye pædagogiske udviklingsmål for botilbuddet. Dette gør en tæt sammenhæng til SOF helt central.

Vi har derfor med glæde noteret os, at deltagerne på temakonferencen ikke alene diskuterede de tre modelbeskrivelser, men også diskuterede en model, der så at sige går på tværs; jvnf referatet fra gruppe 2. Denne opdeling i et eksternt tilsyn, der skal varetage det i lovgivningen bestemte og et internt "tilsyn" eller rettere en enhed, der skal varetage en dialogbaseret udviklingsopgave, finder vi vil være den rigtige vej at gå. Dette kunne ideelt set kobles med en den socialpædagogiske råd og vejledning, der bør tilbydes botilbuddene i forvaltningen. Herved vil dialogen desuden blive mindre dilemmafyldt, såfremt det håndteres åbent og i form af reel dialog.

Vi er således enige i, at alene den lovgivningsbestemte (hvorfor kaldes det kontrol+?) bør udliciteres. Dette naturligvis under forudsætning af, at udviklingsopgaven varetages i SOF fremover.

Ideen med et auditorkorps forekommer os interessant, og vi mener, der bør arbejdes videre hermed. Vi finder det dog allerede på dette tidlige tidspunkt væsentligt at understrege, at den faglige ekspertise i korpsen står helt central, hvorfor der i forvaltningen må være ansat medarbejdere med en både høj og bred socialpædagogisk viden, indsigt og ekspertise.

Venlige hilsner

Ulla Baggesgaard  
Næstformand i LFS